

Kulturdepartementet
Pr. e-post: postmottak@kud.dep.no

Oslo, 28. august 2014

Høring – Gjennomgang av Norsk kulturråd

Vi viser til departements høringsbrev av 2. juni 2014, ref 14/2642-, samt e-post av 30. juni som utsatte høringsfristen til 1. september. Vi viser også til skribentorganisasjonenes felles innspill, innsendt 29. mars fra Sigmund Løvåsen, leder av Den norske forfatterforening.

Dramatikerforbundet er tilfreds med at utredningen ikke har tatt opp tidligere tanker om en geografisk spredning av kulturrådets virksomhet, men at man ønsker å holde kompetansen samlet i et nasjonalt organ.

Vi ønsker imidlertid i denne uttalelsen å kommentere følgende momenter:

- Fagfellevurdering som grunnlag for støtte
- Faglig ledelse, administrasjon og fagkomiteene
- Endringene i stipendarbeidet

Fagfellevurdering

Det er etter vår mening avgjørende at ordningene forvaltes på en slik måte at disse har tillit, både i de gruppene de henvender seg til, og i forhold til samfunnet for øvrig. Vi tror at slik tillit bare kan fås om arbeidet fundamenteres på kompetanse og uhildede beslutninger.

Vi tror det er viktig at kulturrådet også i framtiden legger kunstfaglig skjønn og kunnskap om de ulike områdene til grunn for sine tildelinger. Dette kunstfaglige skjønnet må bygge på kjennskap til de feltene søkerne opererer innenfor. Dette er kunnskap som i hovedsak opparbeides gjennom å virke i feltet. Nødvendig kompetanse i kulturrådets beslutninger kan derfor best sikres ved at beslutningene fattes av personer som selv er aktører innenfor områdene. Slik fagfellevurdering gir tillit blant kunstnerne og trygghet for at egen kunstproduksjon blir vurdert av fagfeller

med kompetanse og erfaring innen området. Dagens praksis hvor komiteemedlemmer blir skiftet relativt hyppig, motvirker også at få kunstsyn og tilfeldige personlige oppfatninger blir rådende. Ordningen med fagfellelvurdering er i dag med på å sikre likebehandling og kompetent kunstfaglig vurdering av søknader og tildelinger.

Faglig ledelse, administrasjon og fagkomiteene

En klargjøring og tydeliggjøring av oppgavefordelingen mellom faglig ledelse, administrasjon og fagutvalg kan sikkert være ønskelig, men vi tror det er uheldig om dagens råd blir et mer forretningsmessig og strategisk rådgivende organ. Med valg av *styre*betegnelsen på dette, leder det tanken over på et fokus på virksomhetsstyring, som administrative og ledelsesmessige forhold. Vi tenker at disse behovene må møtes innenfor de systemer og ordninger som eksisterer for staten som arbeidsgiver.

Dramatikerforbundet ønsker at vi beholder et råd bestående av kunstnere og aktive utøvere over et bredt felt innenfor den samfunnssektoren kulturrådet henvender seg til. Vi tror dette er nødvendig for å sikre medlemmene av dette organet nærhet til sektoren, og at aktørene innen denne kan ha tillit til kulturrådets faglige kompetanse og kunstneriske skjønn.

Det kan være forståelig at man også navnemessig skiller mellom det faglige beslutningsorganet og administrasjonen. Men vi tenker at forslaget om *styre*-betegnelse på det kollegiale, utadrettede organet er uheldig og at dette fortsatt bør ha det innarbeide navnet *Kulturrådet*, som det faglige, autonome organet på kulturområdet. Det blir forvirrende om dette organet kalles styre, dersom det ikke skal være ansvarlig for ordinære styreoppgaver som økonomikontroll og ansettelse av direktør. Vi tenker det vil kunne bidra til ytterligere forvirring at en fagadministrasjon skal ha *råds*navnet, men heller bør ha et navn som avspeiler funksjonen.

Endringene i stipendarbeidet

Vi tror det er svært uheldig å endre dagens stipendforvaltning, som har vokst fram over tid, er vel innarbeidet, er billig, har tillit og fungerer. De endringene som er foreslått i utredningen framstår som både uheldige, upraktiske, byråkratiserende, og vil kunne virke motsatt de såkalte betydelige forenklingene som var siktemålet.

Dette skyldes at det i dag foregår en felles vurdering av søknadene til de statlige og de foreningsvise stipendene, og denne effektiviserende koordineringen vil bli borte i den foreslåtte ordningen. De aller fleste søknadene må da behandles to steder samtidig, men kun i et ledd hvert sted. Likefullt må det sikres at ikke samme søker oppnår stipend to steder samtidig. I tillegg til denne dubleringen av ressursinnsatsen, frykter vi at dette vil forsinke behandlingen ytterligere. Den foreslåtte ordningen vil også fjerne fagfellelvurderingen og vanskeliggjøre ivaretagelse av nødvendig kompetanse i komiteene ved at færre komiteer skal dekke større fagfelt.

Det er ikke uvanlig i Norge at organisasjoner utenfor staten utfører oppgaver på vegne av fellesskapet, for eksempel innen helse/omsorg og redningstjenesten. Dette har mange positive effekter, blant annet ved at staten får tilgang på spesialisert kompetanse og bedre ressursutnyttelse. Vår deltakelse i stipendarbeidet er ikke fundamentert i rollen som ”interesseorganisasjon”, men som kunstnerorganisasjon som representerer og utgjøres av en nærmere definert kunstnergruppe som i denne sammenheng stiller sin kompetanse innen sine felt til disposisjon.

For å sikre kompetanse fra hele det brede feltet hvor dramatikerne virker, sørger vi i dag for at den samme bredden blir avspeilet blant komitemedlemmene. Videre er det årlige utskiftninger av komitemedlemmene, slik at ikke tilfeldige, personlige oppfatninger skal kunne sette sitt preg på tildelingene. Komitemedlemmene er bevisste sine roller i dette arbeidet. De økonomiske kostnadene ved denne arbeidsformen er i dag et spleiselag mellom staten og forbundet, og dette gjør det til en billig løsning for staten. Da samme komite arbeider overfor begge stipendgivere, ligger det også en effektiviseringsgevinst ved at en både unngår en dublering av arbeidet og at samme søker får stipend to steder. Samtidig føres det fra Statens kunstnerstipends side en inngående kontroll med at arbeidet utføres innenfor gjeldende lov- og regelverk og har innsyn i søknadene og de vurderinger som er gjort.

Disse gevinstene vil være svært vanskelig å oppnå ved færre stipendkomiteer. I forslaget framstår dette som behandling i et ledd, uten dagens ankemuligheter og blir slik en uheldig maktkonsentrasjon. Samtidig vil disse nye komiteene kreve nye administrative ressurser.

Både makt- og beslutningskonsentrasjonen og redusert faglig dekning og kompetanse i hver komite vil kunne svekke tilliten og stipendieordningens legitimitet. En slik eventuell endring, med en uklar og usikker begrunnelse, og uten at det er påpekt konkrete feil ved dagens ordning og praksis, vil svekke tilliten ytterligere.

Med vennlig hilsen

Monica Boracco
forbundsleder

Pål Giørtz
generalsekretær

